

Cartes

Més inversió en educació i menys ximpleries

Francesca Barti i Comalat. Banyoles.

Com a psicopedagoga d'un institut m'agradaria fer una breu reflexió sobre el cas de l'adolescent que ha matat un professor i ha ferit quatre persones.

Cada vegada hi ha més adolescents que pateixen dificultats varies: emocionals, d'aprenentatge, socioeconòmiques, de comportament, etc. Algunes són invisibles i passen desapercebudes i altres molt clares a les quals destinem tots els pocs recursos humans i materials de què disposem les institucions educatives públiques.

Les demandes creixen i els psicopedagogs/es no donem a l'abast; tanmateix ens agradaria arribar a totes i a vegades sentim frustració per no poder-ho fer.

La política hauria de prioritzar l'educació per sobre de tota la resta de projectes, ja que els adolescents seran els qui dirigiran el nostre futur i evitaran un altre desastre.

Comencem a tocar de peus a terra i deixem-nos de ximpleries.

Ullastret

José Luis Flores. Propietari de construcció a Ullastret.

Si em fixo només en l'escrit de Lola Arpa, jo mateix posaria el crit al cel, ja que em considero un ?enamorat de l'Empordanet, així com de la seva gent i de la seva cultura. No obstant això, he d'afegir als seus patrocinadors i seguidors que és arriscat jutjar una construcció fixant-se tan sols en l'estructura que la sustentarà. L'estructura s'ha dissenyat per minimitzar el risc en la construcció veïna, atès que per la seva antiguitat no es pot conèixer l'estat de la seva fonamentació. En qualsevol cas, l'estructura mai és vista, per tant mai podrà trencar l'ànima del lloc, llevat que s'utilitzin raigs x. Els murs exteriors tindran un acabat a la calç en el to que marca la normativa, amb teula àrab envellida a la teulada, amb finestres que reproduïxen les antigues construccions en grandària i profunditat, i amb fusta a l'accés al seu interior, és a dir s'utilitzen materials nobles, minimitzant-ne el seu nombre. Per tot això, i des del respecte a qualsevol opinió, penso que és arriscat posar en dubte les normatives relatives a la defensa de l'entorn del Departament de Cultura i del mateix Ajuntament, normes que jo respecto i he respectat.

Festa de Sant Jordi

Francesc A. Picas. LA JONQUERA.

El dia 23 d'abril la primavera ens ofereix una rosa vermella, la festa de Sant Jordi.

Sant Jordi se'ns presenta cavalcant un vigorós cavall blanc símbol de llibertat i de fortalesa. Porta una àmplia capa brodada amb les quatre barres catalanes. Lluita contra els enemics de Catalunya: la corrupció, el mal govern, la crisi econòmica i la indiferència religiosa. Josep M. de Sagarra li oferí aquest versos:

"Sant Jordi té una rosa mig desclosa / pintada de vermell i de neguit; / Catalunya és el nom d'aquesta rosa, / i Sant Jordi la porta sobre el pit".

No renunciem a les nostres arrels

Maria Salip Calvó. GIRONA.

He reflexionat envers el tema del monòlit erigit als manaies i ubicat a la plaça que ara porta el seu nom, obra del famós escultor Domènec Fita. Sorprèn que a alguna persona l'hagi pogut molestar.

Els manaies són presents a Girona i altres indrets del país, com una tradició ben arrelada de les creences cristianes. Europa és testimoni de la cultura cristiana, que malgrat els errors (pecats) d'alguns dels seus membres, que ja el Sant Pare Joan Pau II va demanar humilment i públicament perdó. Però sens dubte són moltes les bones obres que porta a terme l'església amb institucions com Càritas i tants missioners claretians, salesians, combonians, germanetes dels pobres, etc... que fan palesa la frase "pel seus fruits els coneixereu". I això cal conèixer-ho i reconèixer-ho, ara més que mai amb la irrupció a tot Europa de l'islamisme i la massacre que porten a terme alguns radicals i fanàtics d'aquesta religió. No podem renunciar a les nostres arrels cristianes.

És incompreensible com alguns polítics es volen carregar l'assignatura de religió a l'escola, el fet religiós està lligat a la cultura. A més, és assignatura optativa no imposada. Només es pot explicar com obra de l'esperit maligne que treballa per enganyar l'home i apartar-lo de Déu .

L'home és esperit i matèria i si ens ocupem només del material, resta un buit que hom omple de qualsevol cosa, com droga, alcohol i es fa més vulnerable per caure en la corrupció o qualsevol perversió.

Per a una persona inoblidable

MARTA GIRONÈS PERACLAULA, EN NOM DE TOTA LA FAMÍLIA.

Ja fa més d'un mes que no hi ets. Avui en dia encara costa de creure que ens has deixat, tiet Gaspar. Només de pensar que ja no et podré veure mai més, se m'omplen els ulls de llàgrimes. Per a nosaltres has sigut una persona molt propera i apreciada. Eres una persona que et preocupaves per qui realment estimaves i això es notava. Ens ho passàvem bé quan estàvem tots junts, ja sigui en els dinars familiars, a les tardes d'estiu jugant a cartes, passejant, anant amb barca, etc. Hem compartit tants i tants moments que se'm fa difícil pensar que ja no serà com abans perquè ja no hi seràs tu. Totes aquestes vivències ens omplien d'alegria, però sobretot pel fet de poder estar al teu costat.

És pensar en tots aquests records i em surt un somriure. Això és el que et descrivia, somriure per qualsevol cosa, això sí, abans que passés l'accident. Recordo que, quan era petita, m'agradava molt que ens trobéssim tota la família a casa dels avis perquè ho gaudíem molt tots plegats. Abans eres una persona alegre i molt familiar. A la mínima que ens reuníem tots, t'agradava parlar del teu tema estrella, dels cotxes i de les motos, explicant-nos qui havia guanyat a la Fórmula 1, entre altres temes, és clar. També, tinc present les teves bromes i els teus comentaris... Quan vas tenir l'accident va canviar tot. Vas aprendre a viure de manera diferent, amb patiment constant. Malgrat això, no et vas rendir fàcilment i volies continuar lluitant per trobar una solució al dolor. Encara que no estiguessis de gaire bon humor, nosaltres sempre intentàvem ajudar-te en el que fos possible perquè això canviés, intentant animar-te perquè no ho passessis tan malament. Després de deu anys de patir, has decidit anar-te'n i nosaltres, encara que ens dolgui, respectem la teva decisió.

Després de tot, la teva família et recordarà com una gran persona, que serà impossible d'oblidar. Encara que ja no estiguis al nostre costat, nosaltres sempre et portarem al cor.

T'estimem i t'estimarem per sempre.